

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۲۴ فبروری ۲۰۱۲

در افغانستان چه می گذرد؟

(۱۵۴)

شرمسار تاریخ، شرمسار تاریخ باقی می ماند:

رنگین دادفر سپینتا که تا اکنون بارها نشان داده است آدم سخت قدرت طلبی است و برای این که در قدرت باقی بماند حاضر شده است که دست های ظاهرشاه را ببوسد، از جای نماز و تسبیحش صحبت کند، احمدشاه مسعود را قهرمان بگوید، اشغالگران امریکائی را دوستان افغان ها بخواند و در کنار سیاف، قانونی و محقق و خلیلی از وطنروشی دریغ نوزرد. او که شرمسار تاریخ است، در این اواخر در مصاحبه ای با یکی از تلویزیون های خصوصی مربوط به سفارت ایالات متحده امریکا گفته است، در صورتی که طالبان دوباره به قدرت برگردانیده شوند او به حیث مشاور امنیت حکومت شرمسار تاریخ خواهد بود.

پس از این سخن مفتضح، روزنامه هشت صبح که یکی از تمویل کنندگان آن خود سپینتا است، به تحسین و توصیف این مشاور آغاز کرده و او را روشنفکر و منتقد حکومت در درون حکومت و متعهد چپ دانسته، و گردانندگان آن، روزها صفحات این روزنامه را برای این مزدور سیاه کردند.

اما سپینتا باید بداند که آمدن و نیامدن طالبان او را شرمسار تاریخ نخواهد ساخت. او مدتهاست که شرمسار تاریخ ماست. وقتی که پست مشاور بین المللی ارگ را پذیرفت و در کنار کریم خرم و فاروق وردک به حراج کشور ما شروع کرد، شرمسار تاریخ شده بود، وقتی به خاطر رسیدن به وزارت خارجه ننگ گدائی رأی گرفتن از سیاف و بیرم قل و محقق را با اداهای طالبانی جا نماز داشتن شروع کرد، شرمسار تاریخ شده بود، وقتی از طرف مزدوران پارلمانی استیضاح شد ولی کارش را در وزارت ادامه داد بار و بار شرمسار تاریخ شد، پس از آن که بر چوکی مشاور ارشد امنیتی دولت پوشالی تکیه زد، شرم تاریخ را خرید و پس از آنکه به پای استعمارگران امریکائی افتاد و کار امضای پیمان های ستراتیژیک را با آنان به پیش برد و آن را به سود مردم افغانستان دانست، شرمسار تاریخ شده بود و شرمسار تاریخ شده است که در مورد قتل هزاران هموطن ما به وسیله اشغالگران امریکائی سکوت کرده

و فقط بلد است که دهنش را علیه طالبان باز کند، لذا این شرمسار تاریخ شرمسار تاریخ بوده است و نباید از این که شرمسار تاریخ خواهد بود، دلهره و نگرانی داشته باشد.

نیروهای ناتو دشمنان متعلمان و زحمتکشان:

نیروهای ناتو که در کشتار و قتل زحمتکشان جهان تاریخ خونین دارد، در افغانستان نیز از قتل و کشتار مردم ما به خصوص زحمتکشان فقیر و تهیدست خود داری نمی کند. روز چهارشنبه ساعت ۹ صبح نیروهای ناتو در یک حمله هوایی بر متعلمین یک مکتب در ولسوالی خیوه ولایت ننگرهار هشت تن از شاگردان و یک ملازم مکتب را زخمی کردند.

در حالی که اشغالگران بی رحم ناتو شاگردان مکتب را در این ولسوالی هدف قرار می دهند، مسؤلان دفتر رسانه ئی نیروهای اشغالگر در ننگرهار آن را آوازه می دانند و به بهانه این که معلومات دقیق در این مورد ندارند، از ابراز نظر در مورد این رویداد خونین خودداری می کنند.

توهین اشغالگران به عقاید توده ها و استفاده ایزاری دین فروشان از آن:

اشغالگران همانطوری که بر اجساد مرده های افغان ها می شاشند، تا اکنون چندین بار با سوختاندن قرآن به عقاید دینی مردم توهین نموده اند که این توهین سبب شده است تا مردم بر جاده ها بریزند و خشم شان را ابراز دارند و در این میان دین فروشانی که جیب های شان از دالره های امریکائی و روپیۀ پاکستانی و تومان ایرانی پر است از این احساسات مردم استفاده سوء کرده اعتراضات شان را به کشت و کشتار تبدیل می کنند.

پس از آن که در پایگاه بگرام که در دست اشغالگران امریکائی قرار دارد، کارگران افغان به نسخه هائی از قرآن دست یافتند که سوختانده شده بودند، این عمل باعث برانگیختن مردم شد و در ولایات پروان، کابل، ننگرهار، لوگر، کاپیسا و... مردم به جاده ها ریختند و با شعار «مرگ بر امریکا»، «مرگ بر کرزی» این عمل را تقبیح کردند که در این میان به وسیله شلیک گلوله پولیس ده ها تن تا اکنون کشته و زخمی شده اند.

پس از این تظاهرات ها، "جان الن" قوماندان عمومی نیروهای اشغالگر بر صفحه تلویزیون ظاهر شد و از مردم معذرت خواست و متعاقب آن "اوباما" با صحبت تلفنی که با مزدورش (حامد کرزی) در کابل داشت از این عمل نیروهایش عذرخواهی کرد!!!!

اما مردم شریف افغانستان باید بدانند که این نوع توهین های عمدی جزء برنامه استعماری اشغالگران امریکائی است تا با برافروخته شدن احساسات مذهبی مردم، آنان را بار دیگر به دامان دینمداران پوشالی بیندازند که با شعار های الله اکبر و نعره تکبیر همیشه در تلاش بوده اند رستاخیزهای مردمی را به پای استعمارگران ختم کنند، چیزی که حداقل خیزش های سه دهه اخیر به خوبی آن را نشان داده است.

المان اشغالگر در صدد توسعه پایگاه استعماری اش در ولایت کندز:

المان در حال حاضر یکی از کشورهای استعمارگر است که در کنار نیروهای وحشی امریکائی به کشتار توده های زحمتکش ما مصروف می باشد. نیروهای این کشور در حدود سه سال قبل در یک حمله هوایی نزدیک به ۲۰۰ تن از مردم کندز را با تانکرهای تیل یکجا سوختاندند.

اکنون خبرگزاری این کشور "دی پی ای" گزارش می کند که المان قصد دارد با مصرف ۲۰ میلیون یورو پایگاه نظامی اش را در ولایت کندز توسعه بدهد و این نشان دهنده این امر است که المان نه به خاطر «حقوق بشر» و «دموکراسی» بر کشور ما تجاوز کرده است، بلکه اهداف دراز مدت در منطقه دارد، چیزی که کارشناسان المانی نیز بر آن مهر تأیید می گذارند و توسعه پایگاه نظامی به وسیله المان را نشانه ای از سیاست های دراز مدت آن کشور در افغانستان می دانند.

المان در حال حاضر ۵ هزار سرباز در افغانستان دارد که عمدتاً در ولایت کندز مستقر می باشند به همین اساس در میان اشغالگران دیگر، سومین کشور دارای بیشترین نیروی اشغالگر در افغانستان می باشد.

در همین حال وزیر دفاع المان، در سفر رسمی اش که به تاریخ ۲۸ دلو به امریکا انجام داد، نشان خدمت المان را به دیوید پترویس قاتل درجه یک پیشین نیروهای اشغالگر ناتو در افغانستان، تفویض کرد و با این کار به آنانی که بیجا و بچگانه و نادانسته از «تضاد میان اشغالگران در افغانستان» صحبت می کنند نشان داد که نه کاکا تضاد و مضادی در کار نیست، هدف یکی است: اشغال درازمدت افغانستان و از تیغ کشیدن خلق های این کشور. آنها به یقین با هم تضاد دارند، مگر آن تضاد در چگونگی غارت سرمایه نهفته است در نه در مواجهه با خلق افغانستان و خلقهای سراسر جهان. همان طوری که تاریخ تا اکنون نشان داده است، استعمار در مواجهه با خلقهای آزاده جهان چون مستی واحد عمل نموده مشترکاً آنها را به خاک و خون کشیده و از این به بعد نیز خواهند کشید.